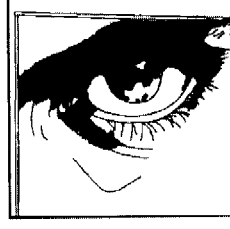
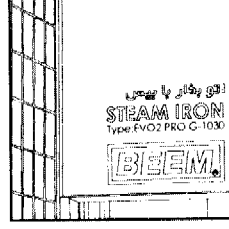
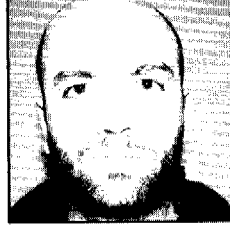
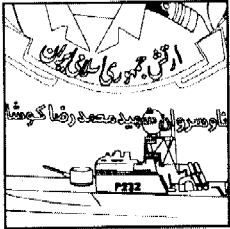

گلستانه

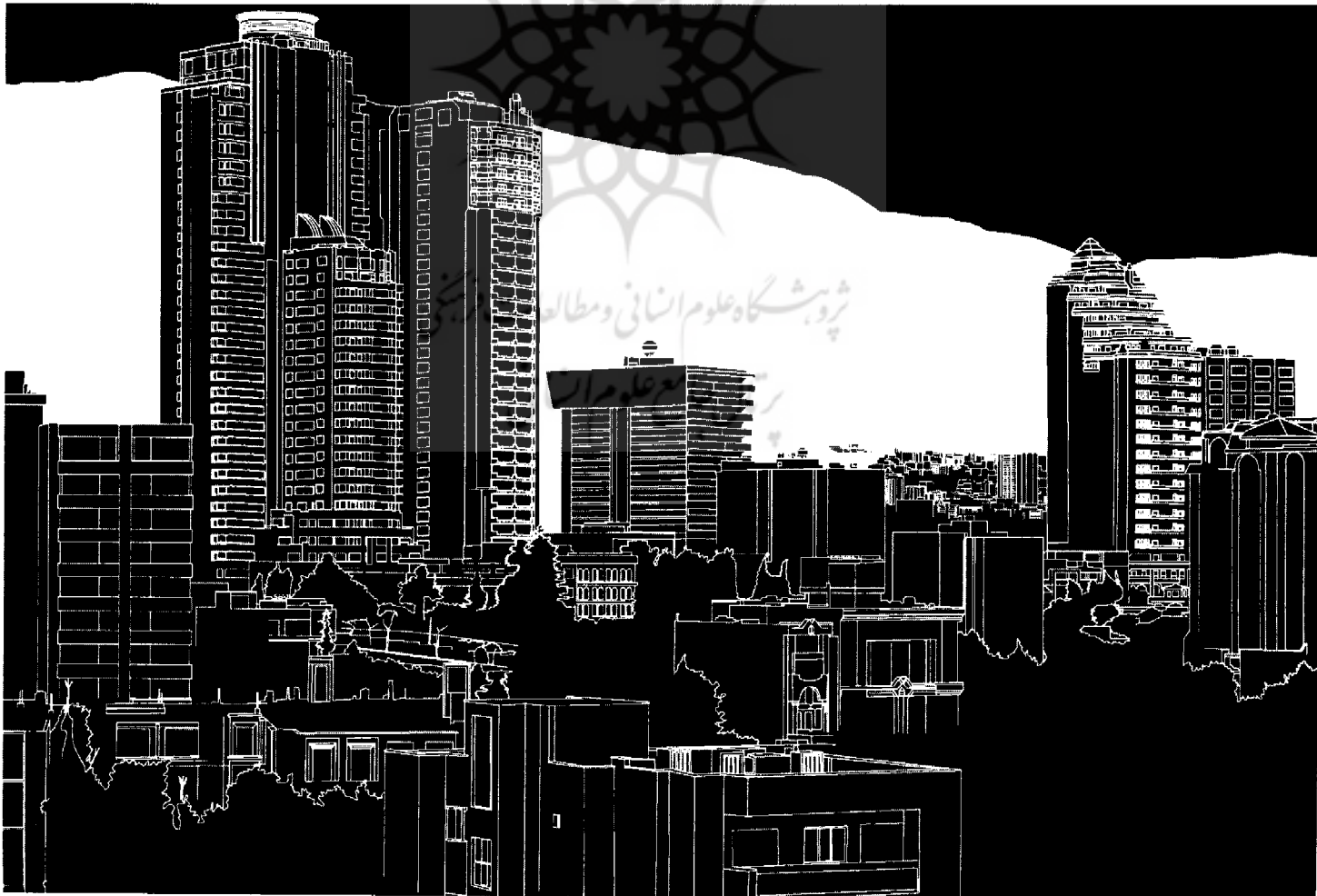
تهران؛ پیکسل به پیکسل

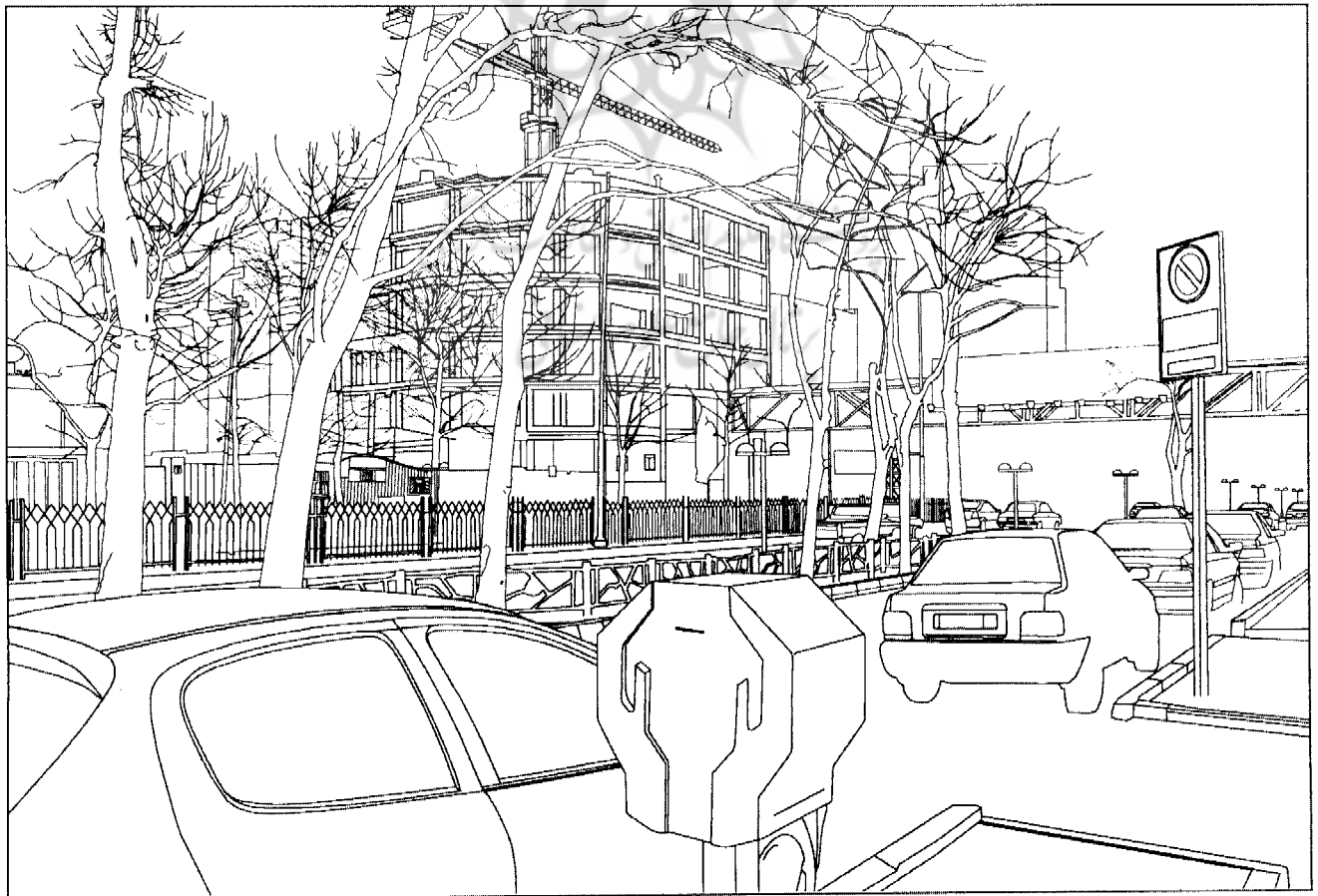
احمد رضا دالوند

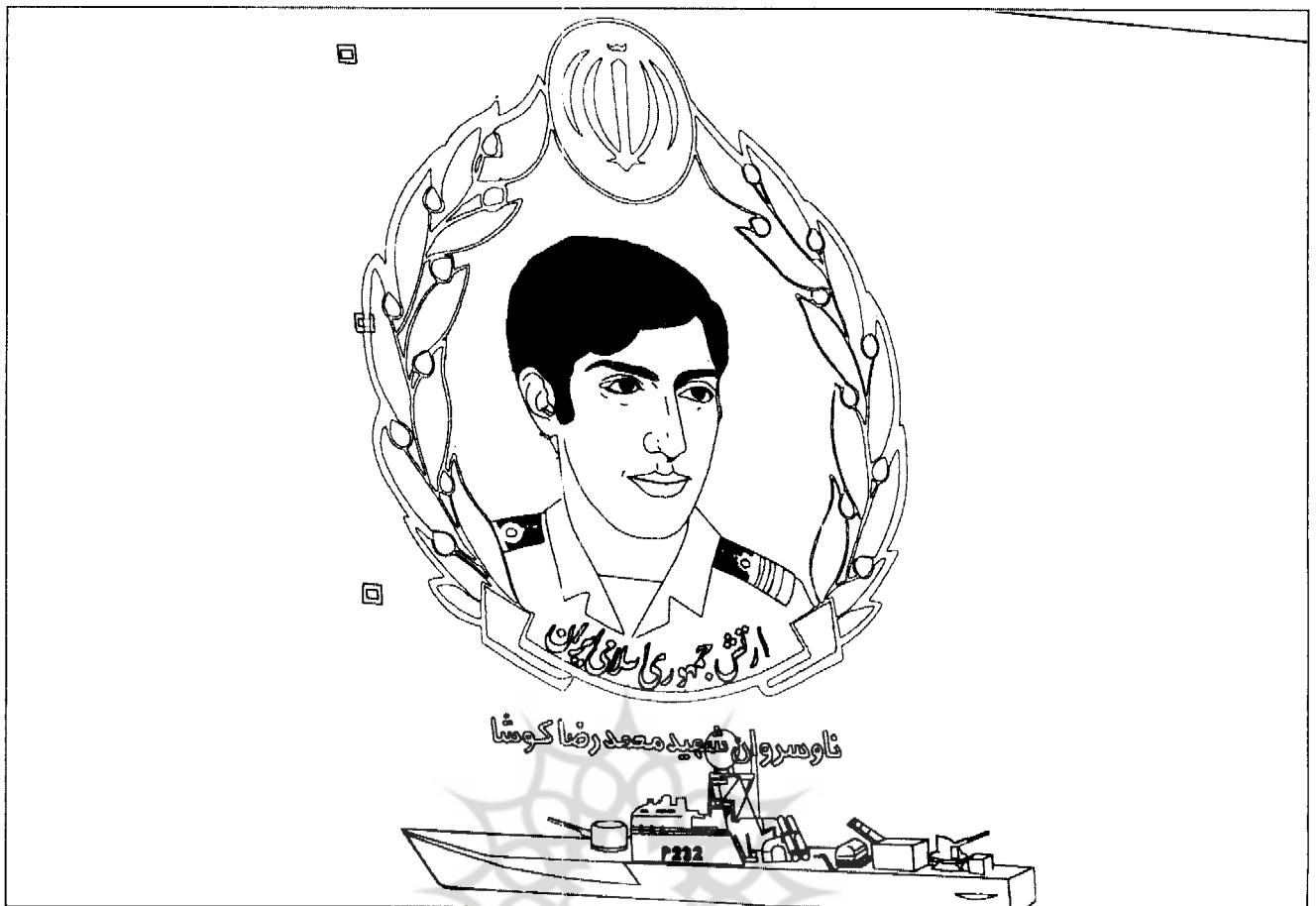
هنرها

ثبوت و چاپ بود که از نتیجه کار خود آگاه می‌شدند و درمی‌یافتند که قاب‌بندی، زاویه دید، یا... در عکس‌هایشان درست بوده یا نه. در آن زمان، هنر نوع بدیباری می‌توانست ساعت‌ها و روزها کار سخت عکاسان یا فیلم‌برداران را از بین ببرد. در آن دوران، مبارزه با موانع، ارزش کار هنرمند را بیشتر آشکار می‌ساخت. اما، عکاسی دیجیتال ماهیت کار را ساده‌سازی کرده و خصلت‌های قهرمانانه را در حرفه عکاسی و فیلم‌برداری منتفی ساخته است. حالا دیگر برای ثبت تصویر نیازی به نواح پیش‌شرط‌های دشوار و روح مبارزه‌جویانه نیست. در تکنولوژی دیجیتال، «تصویر» از همان ابتدا حضور دارد. لازم نیست آن را تصور، تولید و یا به دشواری ثبت کرد. به راحتی می‌توان برداشتهای فراوانی از رویداد فراهم کرد. حضور برطمطراق و همراه با انواع دخالت‌ها در نور و سایه و کادر صحنه، که از

«مارتین هایدگر» می‌گوید، نوع تکنولوژی مورد استفاده انسان، دیدگاه او را نسبت به دنیا منحص و محدود می‌سازد. هایدگر می‌افزاید: تکنولوژی مورد استفاده، می‌تواند نحوه دسترسی ما را به جهان تعیین کند و در نهایت درک ما را از پدیده‌ها شکل دهد. تکنولوژی‌های جدید، الزاماً روشی بهتر و کارآتر برای انجام امور نیستند، بلکه هریک از آن‌ها فیلتر جدید یا متمایزی اضافه می‌کنند. واسطه‌ای که نیروی کار ما را منظم‌تر می‌سازد. بنابر چنین تعریفی، ابزار دیجیتالی در رفتار خلافت ما تغییراتی ایجاد می‌کند و به مقدار توانایی‌ها و مختصات خاص خود، ما را به سوی هدف‌های متفاوتی هدایت می‌کند. برای مثال، قبل از عکاسی دیجیتال، عکاسان تنها پس از طی مراحل ظهور و

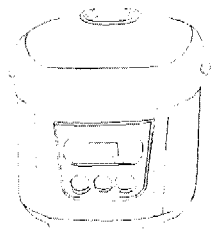
فائوسروان شهید معصودرضا گوشا

مهارت فنی و قابلیت هنری دست یافته‌اند، جایی برای عقب‌گرد وجود ندارد. در دیجیتال، دوربین کانون توجه است، چرا که ترکیب بصری رویداد با سهولتی حیرت‌آور درون دوربین رخ می‌دهد و نه الزاماً در حوزه دید عکاس. اکنون دیگر، به سادگی «تخیل تبدیل به تصویرپردازی» می‌شود، درحالی‌که در گذشته، سال‌ها طول می‌کشید تا یک هنرمند سبک بصری ویژه خود را توسعه دهد. آرش حنایی با پشتوانه قابل توجهی از ادراک طراحانه و توانایی عکاسانه دیجیتالیزم را برگزیده است تا ماده خام کارهایش، که در واقع همان عکس‌های اولیه او از شهر تهران باشد را با جلوه و شکوهی غیرمنتظره برپرده ثبت کند. او توانسته است عکس‌هایش را به طرح‌هایی بدیع تبدیل کند تا سطوح و دیوارهای شهر را در مکتب و تأمل تازه‌ای در مقابل چشم ما ترسیم کند. بیننده با دیدن این آثار تلفیقی (عکس - قلم نوری - کامپیوتر) به حواس‌پرتی و چشم‌خوگرفته به این همه رنگ، لکه، آجر، سنگ، شیشه و صدالبته، صدا و آلودگی، پی می‌برد و از

ویژگی‌های بدیهی عکاسان و فیلم‌برداران دوره ماقبل دیجیتال بود، دیر زمانی است که دیگر محلی از اعراب ندارد و جایش را به فعالیت بی‌طرفانه و نه چندان جدی یک فرد که صرفاً به دوربین دیجیتال مجهز شده، داده است. اما این حضور ساده، سمج، پیگیر که ظاهری عادی و نه چندان جدی دارد، مجهز به دوربینی است که او را قادر می‌سازد از همان ابتدای ورود به صحنه، دست به انتخاب‌های فراوانی بزند، مثلاً به سرعت، میزان نوردهی را با هرسطحی از نور تنظیم کند، حتی تاریکترین مناطق را نورانی کند. می‌تواند رنگ‌ها را چنان برنامه‌ریزی کند که با منابع نوری موجود مطابقت پیدا کند. به سرعت، می‌تواند تصویر رنگی را به سیاه و سفید تبدیل کند (چه قدر سهل و بدیهی است در زمانه ما)، به سرعت می‌تواند انواع ترکیب‌بندی را در قاب تصویر آزمایش کند. البته هستند قدیمی‌ترهایی که این قابلیت‌ها را هنوز هم نوعی تردستی قلمداد می‌کنند؛ اما از نظر هزاران جوانی که با کمک دوربین دیجیتال، ماوس و قلم‌های دیجیتالی به

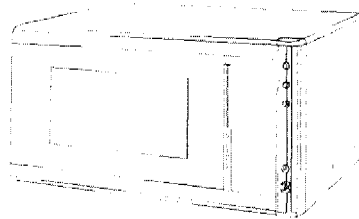
بلاک اندکس

BLACK & DECKER

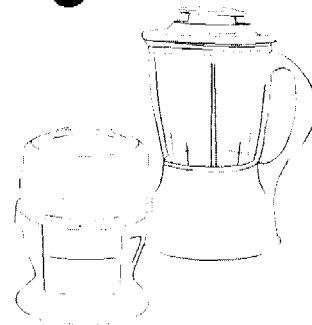
RC 85

پلوپز چند منظوره

MY 30 PGCSM

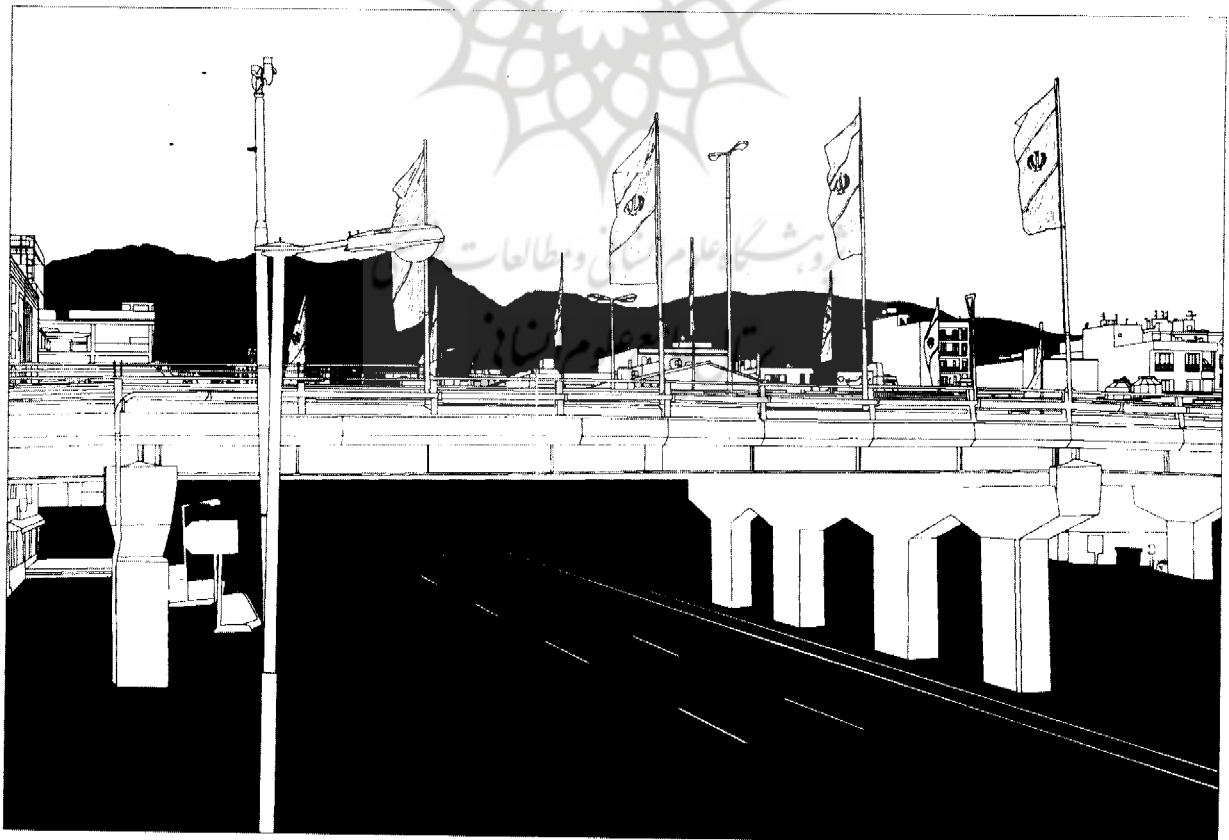
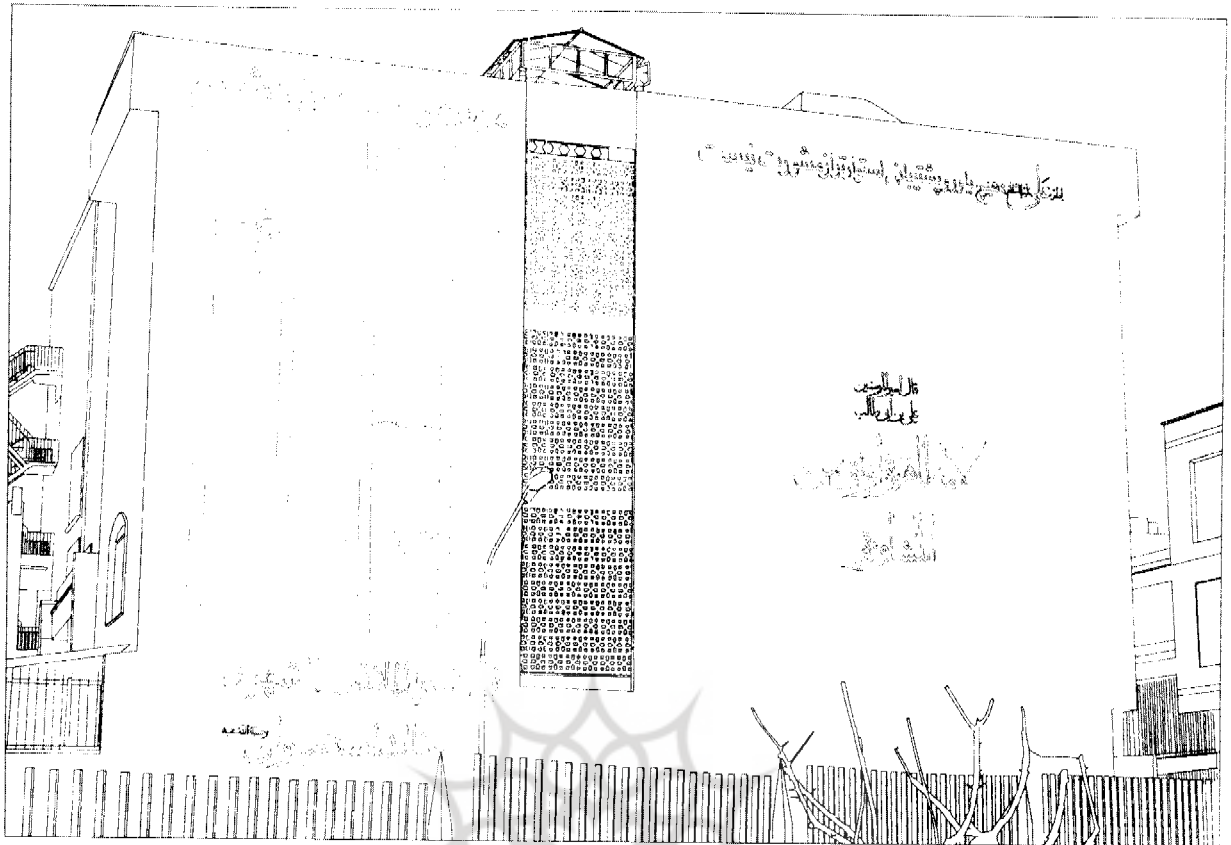
مایکروفر ۳۰ لیتری با گردش هوای گرم

FX 350 B

خردکن با مخلوط کن

دیدن‌های بی‌دقت خود شرمنده می‌شود. اما این وقوف، به تصاویر تکراری معانی بسیاری داده است: طرح‌های ارش حنایی میان چشم ما، چشم‌انداز اطراف ما، حافظه کوتاه‌مدت و درازمدت ما، بیوندی خلاق، فکری‌انگیز و هوشمند ایجاد کرده است.

این معنا را، ارش حنایی نه با عکس‌های اولیه‌اش، که با فراوری تکنولوژیک و مدرنی که بر روی ماده خام عکس‌هایش اعمال کرده است، به ما منتقل می‌سازد. بنابراین، تکنولوژی مورد استفاده ارش حنایی نحوه دید ما را نسبت به محیط اطراف مان تغییر می‌دهد و ادراک ما از پدیده‌های مؤثر بر سطوح شهر (تهران) را دگرگون و متحول می‌سازد.

تصاویر و طرح‌های ارش حنایی از سطوح و دیوارهای شهر تهران که حاوی تبلیغات تجاری، تصاویر ارمانی و حماسی از قهرمانان جنگ و انقلاب، مطالب برزق و برق بارزگانی و شعارهای سیاسی و... است، آن‌چنان عرضه شده‌اند که

گویی برای تکان دادن ذهن کاهل و حساسیت بخشیدن به چشم غیرحساس ما تدارک شده‌اند. این آثار چند خصلت دارند: اولاً طراحی‌اند اما نه با سابقه چند هزار ساله هنر طراحی که عمری به قدمت تمدن بشری دارد. ثانیاً به ابزار دیجیتالی گره خورده‌اند، بنابراین ژن این طرح‌ها در خاک جهان مدرن بر ساخته از کامپیوتر و الکترونیک روئیده است.

ثالثاً به شدت هندسی و در نتیجه خطی و نظام‌مند هستند. به همین علت، دیدن تهران در یک سازه خطی و ساختمان هندسی پاکیزه از پنجره نگاه ارش حنایی سخت غافلگیرکننده، فوق مدرن و بدیع است. رابعاً، مظاهر مرتبط با فرهنگ، آرمان، عقیده و حتی تبلیغات و تجارت در این آثار خوش ساخت، با طعم و احساس کاملاً جدیدی به چشم می‌آیند. زندگی در تهران طراحی شده توسط ارش حنایی، گویی عاری از الودگی صوتی و تصویری و سرشار از نظم و جذابیت بصری است. □

